

Pod'te k Nemu v modlitbe a vo viere

PREZIDENT THOMAS S. MONSON

Dúfaj v Hospodina celým svojim srdcom a nespoľiehaj sa na svoju rozumnosť. Na všetky svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky.¹ Tak hovoril múdry Šalamún, syn Dávida, kráľa Izraela.

Jákob, brat Nefiho, prehlásil, že máme vzhliadnuť k Bohu s pevnosťou mysle a modliť sa k nemu s nesmiernou vierou.²

V tejto dispenzácii, v zjavení danom prorokovi Josephovi Smithovi Pán povedal, že máme vzhliadať k nemu v každej myšlienke, nepochybovať a nebáť sa.³

Táto božsky inšpirovaná rada k nám dnes prichádza ako krištáľovo čistá voda na vyschnutú zem.

Žijeme v ťažkých časoch. Ordinácie doktorov sú plné jednotlivcov, ktorí sa trápia s emocionálnymi problémami, a tiež s fyzickou bolesťou. Rozvodové miestnosti sú preplnené, lebo ľudia nemajú vyriešené problémy. Vedúci personálnych oddelení v štátnej správe i v priemysle pracujú dlhé hodiny, aby sa vynasnažili pomôcť ľuďom s ich problémami.

Jeden úradník na personálnom oddelení,

ktorý mal na starosti malé nedorozumenia a nehody, ukončil nezvyčajne hektický deň tým, že si na svoj stôl položil malú tabuľku pre tých, ktorí mali nevyriešené problémy. Bolo tam napísané: „Vyskúšali ste modlitbu?“ Možno si ani neuvedomil, že táto jednoduchá rada by pomohla vyriešiť viacej problémov, zmierniť viacej utrpenia, predchádzať mnohým priestupkom a priniesť väčší mier a spokojnosť do ľudskej duše ako akýkoľvek iný spôsob.

Jedného prominentného amerického sudcu sa spýtali, čo by sme my, ako obyvatelia rôznych krajín sveta, mali urobiť, aby sme znížili kriminalitu a neuposlušnosť zákona a priniesli pokoj a spokojnosť do našich životov a národov. Pozorne odpovedal: „Navrhol by som vrátiť sa k zastaranému zvyku rodinnej modlitby.“

Sila v modlitbe

Nie sme vďační, že pre nás nie je rodinná modlitba zastaraným zvykom? Na svete neexistuje krajší pohľad ako na rodinu, ktorá sa spolu modlí. Táto často citovaná veta má skutočne zmysel: „Rodina, ktorá sa spoločne modlí, zostane spolu.“

Pán nariadil, aby sme mali rodinnú modlitbu, keď povedal, že sa máme modliť v našich rodinách k Otcovi, vždy v Jeho mene, aby boli naše manželky a deti požehnané.⁴

Pridáte sa ku mne, keď sa pozrieme na to ako sa modlí typická rodina Svätých neskorších dní k Pánovi? Otec, matka a každé z detí pokľaknú, sklonia hlavy a zatvoria oči. Sladký duch lásky, jednoty a mieru naplní ich domov. Keď otec počuje ako sa jeho maličký syn modlí k Bohu, aby jeho ocko vykonal tie správne veci a bol poslušný Pánových príkazov, myslíte si, že pre tohto otca bude ťažké ctiť si modlitbu jeho drahého syna? Keď dcéra v teenagerskom veku počuje svoju matku ako prosí Pána, aby inšpiroval jej dcéru pri výbere spoločníkov, aby sa pripravila na manželstvo v chráme, nemyslíte si, že sa táto dcéra bude snažiť o to ako si ctiť túto pokornú a úpenlivú žiadosť svojej matky, ktorú tak veľmi miluje? Keď sa otec, matka a každé z detí úprimne modlia za to, aby dobrí synovia v rodine žili hodne, aby mohli vo vhodnom čase obdržať povolanie slúžiť ako vyslanci Pána na Cirkevných misionárskych poliach, nezačíname vidieť ako takíto synovia rastú na mladých mužov s nesmiernou túžbou slúžiť ako misionári?

Som si istý, že rodinná modlitba bola pred mnohými rokmi motiváciou pre jedno mladé dievča Svätých neskorších dní navštevujúce strednú školu v Colorade k tomu, aby napísalo jeden list. Študenti boli vyzvaní, aby pripravili list, ktorý bude adresovaný významnému mužovi podľa vlastného výberu. Mnohí adresovali svoje listy dobre známym športovcom, významným astronautom, prezidentovi Spojených štátov a iným celebritám. Táto mladá slečna však adresovala svoj list svojmu otcovi a v liste vyhlásila: „Rozhodla som sa napísať tento list Tebe, ocko, lebo ty si najúžasnejší muž, ktorého poznám. Je nesmiernou túžbou môjho srdca, aby som mohla žiť tak, aby som mohla mať tú česť byť vedľa teba a mamy, a iných členov našej rodiny v celestiálnom kráľovstve.“ Tento otec nikdy nedostal list, ktorý by si viac vážil.

Keď nášmu Otcovi ponúkneme naše rodinné modlitby a naše osobné modlitby, urobme tak s vierou a s dôverou v Neho. Pamätajte si na Pavlov príkaz Židom: „Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú.“⁵ Ak bol niekto z nás pomalý v počúvaní rady vždy sa modliť,

neexistuje lepší čas na to, aby začal ako práve teraz. William Cowper vyhlásil: „Satan sa trasie, keď vidí tých najslabších Svätých na kolenách.“⁶ Tí, ktorí majú pocit, že modlitba môže byť vyjadrením fyzickej alebo intelektuálnej slabosti, si majú pamätať, že človek nestojí nikdy vyššie ako keď kľučí na kolenách.

Nemôžeme vedieť, čo je viera, ak sme ju nikdy nemali a nemôžeme ju obdržať dokiaľ ju budeme popierať. Viera a pochybnosti nemôžu existovať v jednej myslí a v rovnakom čase, lebo jedna z nich zaženie tú druhú.

Prijatie Jeho pozvania

Ak je našou túžbou zanechanie všetkých pochybností a ich nahradenie trvalou vierou, musíme iba prijať pozvanie, ktoré bolo ponúknuté vám a mne v Liste Jakuba:

„Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosť, nech si ju prosí od Boha, ktorý prosto a ochotne dáva všetkým, a dostane sa mu jej.

Ale nech prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania. Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, ktorú vietor unáša a zmieta.“⁷

Tento prísľub motivoval mladého muža Josepha Smitha, aby hľadal Boha v modlitbe. On nám vyhlásil svojimi vlastnými slovami:

„Postupom času som prišiel k záveru, že. . . musím nasledovať radu Jakuba, a to, spýtať sa Boha. Postupom času som prišiel k rozhodnutiu „pýtať sa Boha“, pretože som došiel k záveru, že ak on dáva múdrosť tým, ktorým sa nedostáva, a ak dáva prosto a ochotne, mal by som sa k tomu odvážiť.

V súlade s mojím rozhodnutím spýtať sa Boha som odišiel do lesa, aby som sa o to pokúsil. . . . Bolo to po prvýkrát v mojom živote, keď som sa o niečo takéto pokúsil, lebo uprostred všetkých mojich úzkostí som sa doposiaľ nikdy nepokúsil o to, aby som sa modlil nahlas.“⁸

Takže, ak sme váhali v úpenlivej žiadosti k Bohu nášmu Nebeskému Otcovi jednoducho preto, lebo sme sa ešte nepokúsili modliť, môžeme si iste zobrať odvahu od proroka Josepha Smitha. Ale pamätajte si, tak ako to robil prorok, že naša modlitba musí byť predložená s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania.

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, keď brat Jaredov videl prst Boží ako sa dotýka kameňov ako odpoveď na jeho žiadosť.⁹

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, keď Nóach postavil archu ako uposlúchnutie prikázania od Boha.¹⁰

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, keď bol Abrahám ochotný poskytnúť svojho milovaného Izáka ako obeť.¹¹

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, keď Mojžiš viedol deti Izraela z Egypta a cez Červené more.¹²

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, keď Józua a jeho nasledovníci spôsobili, že sa hradby Jericha zvalili na zem.¹³

Bolo to s vierou a bez akéhokoľvek pochybovania, že Joseph videl Boha nášho Večného Otca a Ježiša Krista, Jeho Syna.¹⁴

Teraz môžu skeptici povedať, že tieto mocné príbehy o viere sa stali pred mnohými rokmi, že časy sa zmenili.

Naozaj sa časy zmenili? Nemilujeme dnes, tak ako vždy, naše deti a nechceme, aby žili spravodlivo? Nepotrebujeme dnes, tak ako vždy, božskú a ochraňujúcu starostlivosť Boha? Nie sme dnes naďalej, tak ako vždy, v Jeho milosti a Jeho dlžníkmi, za náš život, ktorý nám dal?

Časy sa naozaj nezmenili. Modlitba i naďalej prináša moc – duchovnú moc. Modlitba i naďalej prináša pokoj – duchovný pokoj.

Viera v akcii

Nech sme kdekoľvek, náš Nebeský Otec počuje naše modlitby predkladané vo viere a odpovedá na ne. Toto je najmä pravdivé v misionárskom poli po celom svete. Keď sme predsedali Kanadskej misii, pod vedením prezidenta Davida O. McKaya (1873–1970), sestra Monsonová a ja sme mali príležitosť slúžiť s niekoľkými z najúžasnejších mladých mužov a žien na celom svete. Životy týchto mladých misionárov boli príkladom viery a modlitby.

Jedného dňa sedel v mojej kancelárii misionár, ktorý práve prišiel. Bol bystrý, silný, šťastný a vďačný za to, že je misionárom. Bol naplnený entuziazmom a túžbou slúžiť. Keď som sa s ním rozprával, povedal som: „Starší, predpokladám, že váš otec a matka vás celým srdcom podporujú vo vašom misionárskom povolaní.“ Sklonil svoju hlavu a odpovedal: „Nuž, ani nie. Viete, prezident, môj otec nie je členom Cirkvi. Neverí v to, v čo veríme my, a tak nedokáže naplno oceniť dôležitosť mojej úlohy.“

Bez váhania a inšpirovaný Zdrojom, ktorý bol väčší než ja, som mu povedal: „Starší, ak budete úprimne a usilovne slúžiť Bohu v hlásaní Jeho posolstva, váš otec vstúpi do Cirkvi pred skončením vašej misie.“ Mocne chytil moje ruky do svojich, slzy naplnili jeho oči a začali stekať po jeho lícach a vyhlásil: „Vidieť môjho otca ako prijíma pravdu by bolo tým najúžasnejším požehnaním, ktoré by mohlo prísť do môjho života.“

Tento mladý muž nesedel nečinne dúfajúc a túžiac, že sa tento sľub naplní, ale radšej nasledoval pradávnu múdru radu: „Modlite sa ako keby všetko záviselo od Boha. Pracujte ako keby všetko záviselo od vás.“ Takouto bola misionárska služba tohto mladého muža.

Počas každej misionárskej konferencie som ho vyhľadal pred tým ako začali zhromaždenia a spýtal sa ho: „Starší, ako sa vyvíjajú veci s vašim otcom?“

Jeho odpoveď bola stále: „Žiadny pokrok, prezident, ale ja viem, že Pán naplní sľub, ktorý mi skrze vás, ako môjho misijného prezidenta, dal.“ Dni sa zmenili na týždne a týždne na mesiace a nakoniec iba dva týždne predtým ako sme odišli z misijného poľa, aby sme sa vrátili domov, som dostal list od otca tohto misionára. Otec napísal:

„Drahý brat Monson,

chcel by som vám poďakovať za to, že ste sa tak dobre starali o môjho syna, ktorý nedávno ukončil svoju misiu v Kanade. Bol pre nás inšpiráciou.

Môj syn dostal prísľub, keď odišiel na misiu, že sa pred jeho návratom stanem členom Cirkvi. Tento prísľub, aspoň si tak myslím, ste urobili vy, pre mňa neznáma osoba.

Rád vám hlásim, že som sa dal pokrstiť do Cirkvi týždeň pred tým ako on ukončil svoju misiu a momentálne som športovým riaditeľom MIA (Asociácia pre spoločné zdokonaľovanie) a mám povolanie učiteľa.

Môj syn teraz navštevuje BYU a jeho mladší brat bol nedávno tiež pokrstený a konfirmovaný za člena Cirkvi.

Chcem vám ešte raz poďakovať za všetku láskavosť a lásku venovanú môjmu synovi jeho bratmi v misijnom poli za posledné dva roky.

S pozdravom, od vďačného otca.“

Pokorná modlitba viery bola znovu zodpovedaná.

Existuje zlatá niť, ktorá je vtkaná do každého príbehu viery, od začiatku sveta do dnešného dňa. Abrahám, Nóach, brat Jaredov, prorok Joseph Smith a nespočetné množstvo iných chceli byť poslušní vôle Božej. Mali uši, ktoré počúvali, oči, ktoré videli a srdcia, ktoré mohli vedieť a cítiť.

Nikdy nepochybovali. Oni dôverovali.

Skrze osobnú modlitbu, skrze rodinnú modlitbu, tým, že dôverujeme Bohu s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania, môžeme k nám dole povolať na pomoc Jeho silnú moc. Jeho volanie k nám je rovnaké ako bolo vždy: „Poďte ku mne.“¹⁵

POZNÁMKY

1. Príslovia 3:5–6.
2. Jakub 3:1.
3. NaZ 6:36.
4. Pozri 3. Nefi 18:21.
5. Židom 11:6.
6. William Cowper, *Olney Hymns*, v *Oxfordský slovník citátov*, 2. revidované vydanie (1996), 161.
7. Jakuba 1:5–6.
8. Svedectvo proroka Josepha Smitha, str. 2, 32667 176
9. Pozri Ether 3:1–16.
10. Pozri Genesis 6:13–22.
11. Pozri Genesis 22:1–14.
12. Pozri Exodus 14:15–22.
13. Pozri Józua 6:2–20.
14. Pozri Svedectvo proroka Josepha Smitha, str. 2, 32667 176.
15. Matúš 11:28.

NÁPADY PRE DOMÁCICH UČITEĽOV

Potom ako sa s modlitbou pripravíte, podelte sa o toto poslanstvo takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Prečítajte si príbeh misionára z časti „Viera v akcii.“ Prediskutujte ako viera, modlitba a usilovná práca naplnili prísľub daný misionárovi. Požiadajte rodinu o to, aby sa zamysleli nad vecami, ohľadom ktorých žiadajú Pána o pomoc. Vyzvite ich, aby spísali zoznam toho, čo môžu urobiť, aby získali odpoveď či pomoc, ktorú potrebujú. Tiež ich vyzvite, aby používali vieru v Pána, keď sa modlia za pomoc a snažia sa urobiť svoju časť, aby našli riešenie.

2. Prečítajte si časti z oddielu „Prijatie Jeho pozvania.“ Nech sa členovia rodiny po jednom vystriedajú v tom, aby dokončili nasledujúci výrok podľa ich vlastných skúseností: „Bolo to s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania, že. . .“ Diskutujte o tom čo znamená mať väčšiu vieru.

Nechajte rodine kartičku, ktorá hovorí: „Skúšali ste modlitbu?“